U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61/39, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 7. 5. 2012, č. j. 59 Af 25/2011 – 57,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 22. 2. 2011, č. j. 1392/11-1500-506476, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Novém Boru ze dne 13. 8. 2010, č. j. 30984/10/175960501522, a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Podáním ze dne 14. 7. 2011 žalobce požádal krajský soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Krajský soud usnesením ze dne 4. 10. 2011, č. j. 59 Af 25/2011 - 31, návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce zamítl. Žalobce podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 12. 2011, č. j. 7 Afs 83/2011 – 42, odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

Krajský soud následně vyzval žalobce usnesením ze dne 4. 4. 2012, č. j. 59 Af 25/2011 - 52, k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby ve výši 2000 Kč ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobce ve stanované lhůtě soudní poplatek nezaplatil. V podání doručeném krajskému soudu dne 25. 4. 2012 však uvedl, že i nadále má za to, že jsou u něj splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť to odůvodňují jeho

aktuální majetkové poměry. Předchozí usnesení o zamítnutí návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce označil žalobce za neaktuální. Krajský soud usnesením ze dne 7. 5. 2012, č. j. 59 Af 25/2011 - 57, řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí správního orgánu zastavil [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Konstatoval přitom, že žalobce nedoložil, že by od doby zamítnutí jeho prvního návrhu na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce došlo k podstatné změně skutečností, které jsou rozhodné pro posouzení návrhu.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení krajského soudu o zastavení řízení kasační stížnost, v níž uvedl, že ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. Ve skutečnosti však uplatnil pouze námitky podřaditelné pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. namítá nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Zároveň s kasační stížností stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje s rozhodnutím krajského soudu a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti:

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty.

Z doručenky založené ve spise krajského soudu na č. l. 58 vyplývá, že stěžovateli bylo napadené usnesení krajského soudu ze dne 7. 5. 2012, č. j. 59 Af 25/2011 – 57, doručováno do vlastních rukou na adresu: n. M. 219, S. Tuto adresu uvedl stěžovatel jako adresu svého bydliště již v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (č. l. 3 spisu krajského soudu) a následně i jako adresu trvalého bydliště v prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech (č. l. 26 spisu krajského soudu). Doručování tedy proběhlo v souladu s § 45 až § 46b o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., podle něhož se, nestanoví-li soudní řád správní jinak, použijí pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Na uvedené doručence jsou řádně uvedeny údaje o adresátovi (tj. stěžovateli), doručovací adrese i o doručované písemnosti (tj. napadeném usnesení krajského soudu ze dne 7. 5. 2012, č. j. 59 Af 25/2011 – 57). Razítkem a podpisem poštovní doručovatelky je na doručence potvrzeno, že stěžovatel nebyl dne 14. 5. 2012 zastižen, a proto byla zásilka (písemnost) podle § 49 odst. 2 o. s. ř. uložena a adresátovi byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. V daném případě

z doručenky vyplývá, že si stěžovatel uloženou zásilku během zákonem stanovené úložní lhůty nevyzvedl, a proto byla dne 25. 5. 2012 vhozena do jím užívané schránky.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud i doručující orgán postupovaly při doručování zcela v souladu se zákonem, což dokládá doručenka založená v soudním spise. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. se tedy má za to, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno uplynutím desetidenní úložní lhůty, tj. ve čtvrtek dne 24. 5. 2012. Dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s., jejíž počátek je dán doručením napadeného usnesení krajského soudu, tak v daném případě uplynula ve čtvrtek dne 7. 6. 2012. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle poštovního razítka na obálce založené ve spise Nejvyššího správního soudu na č. l. 3 byla kasační stížnost předána k poštovní přepravě dne 11. 6. 2012, tedy až po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Přitom kasační stížnost byla krajskému soudu doručena dne 13. 6. 2012, který ji následně v souladu s § 106 odst. 5 s. ř. s. předal Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že v daném případě stěžovateli marně uplynula lhůta k podání kasační stížnosti dne 7. 6. 2012. Stěžovatel ji předal k poštovní přepravě až dne 11. 6. 2012. Kasační stížnost byla tedy podána opožděně, přičemž podle § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť by to bylo s ohledem na opožděnost kasační stížnosti nadbytečné.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu